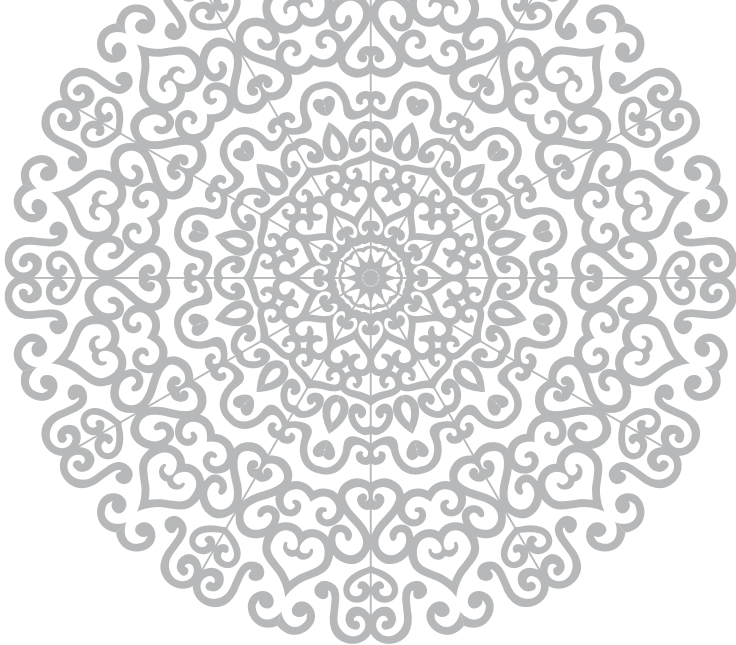

هم افزایی زنجیره‌ای؛ شرط تداوم صنعت نساجی

در طول زنجیره صنعت نساجی و پوشاک اگر نگوئیم همه در ضرر هستند، با حداقل سود ممکن کار می‌کنند. از یک سو مشتری نهایی در قالب پوشاک یا منسوجات خانگی و بهتر بگوئیم مردم، خرید نمی‌کنند و از سوی دیگر تورم هر روزه اندازه بنگاه‌ها را کوچک و کوچک‌تر می‌کند و بانک‌ها نیز با سیاست چندین ساله انقباضی، سرمایه در گردش زنجیره را تامین نمی‌کنند.

دوره بازگشت سرمایه ۶ تا ۹ ماهه در طول زنجیره، بهره‌های بالای بانک‌ها و کمبود شدید نقدینگی شرایط را برای بنگاه‌های کوچک و متوسط و اخیراً برای بنگاه‌های بزرگ هم دشوار نموده است. در این شرایط دشوار که صادرات نیز به جهت قوانین بازگشت ارز به سختی صورت می‌گیرد، بنگاه‌هایی در دراز مدت می‌توانند ادامه مسیر دهند که یا خودشان زنجیره کامل را داشته باشند یا با سایر حلقه‌های زنجیره کامل شوند و در کنار آن امکان جدید بانک‌ها برای تأمین مالی زنجیره‌ای نیز شاید بتواند به تأمین سرمایه در گردش زنجیره‌ها کمک کند.

در شرایطی که دولت رسماً خود را از مناسبات اقتصادی خُرد مربوط به بخش خصوصی کنار کشیده، تنها همکاری اجزای زنجیره می‌تواند راه‌گشا باشد. دولت عریض و طویل با فساد نهادینه شده در بسیاری از بخش‌های خود تنها به نرخ تورم دامن می‌زند و بخش خصوصی واقعی که بخش بزرگی از آن را فعالان حوزه منسوجات و پوشاک تشکیل می‌دهند و اتفاقاً تاکنون تاب آوری بالایی را از خود نشان داده، می‌بایست از این پس نیز خود گلیمش را از آب بیرون بکشد.

با توجه به تعدد بالای تولیدکنندگان نساجی و پوشاک و اینکه با وضعیت موجود می‌بایست فعالیت‌ها به صورت زنجیره‌ای صورت پذیرد، مسلماً بستر لازم جهت ایجاد زنجیره‌ها به صورت جدی‌تر مورد تأمل قرار گیرد چون تعداد بی‌شمار بازیگران نیاز به بستری هوشمند و چند وجهی دارد که علاوه بر ایجاد فضای سالم بین عناصر زنجیره، تعداد آنها را نیز بتواند پوشش دهد و در نهایت با دخالت بانک‌ها در تأمین مالی زنجیره‌ای، سرمایه در گردش مورد نیاز نیز تأمین گردد؛ البته با در نظر گرفتن تمامی این تدابیر، تا هنگامی که تحریک سمت مصرف داخلی و اصلاح قوانین مربوط به صادرات این حوزه صورت نپذیرد و کالا به فروش نهایی نرسد، در نهایت کل زنجیره دچار ایراد خواهد بود.

مهمترین اقدامی که دولت در زمان حاضر باید انجام دهد، علاوه بر اصلاح قوانین تسهیل کننده صادرات پوشاک و منسوجات، مستثنی نمودن رفع تعهد ارزی این صنعت است و مسلماً با اصلاح این موضوع نه تنها صادرات جهشی چشمگیر خواهد داشت بلکه طی کوتاه مدت، کل زنجیره را از رکود کنونی خارج خواهد نمود ضمن اینکه اصلاح ساختار داخلی زنجیره‌ها برای تولید رقابت پذیر و قابل عرضه در بازارهای منطقه‌ای لاجرم خواهد بود.

سردبیر